

[Arne Christiansen.]

mærkbar forskel på tjenestetiden, når det drejer sig om dem, der opfylder den i grundloven hjemlede værnepligt, og dem, der af forskellige grunde under vort demokratiske styre har mulighed for at blive fritaget for værnepligt og i stedet gøre civilt arbejde. Dette så meget mere som disse muligheder i de seneste år er blevet betydeligt udvidet, samtidig med at det civile arbejde gøres stadig mere meningsfyldt og ofte er helt sammenfaldende med de pågældendes beskæftigelse eller fritidsinteresse og også ofte på tiltrækkende vilkår. Der må derfor sættes spørgsmålstegn ved dette lovforslags betimelighed.

Jeg vil gerne pege på, at vi behandler i øjeblikket i dette ting et lovforslag om forsvarets fremtidige organisation. Denne behandling omfatter drøftelser af tjenestetidens længde, af værnepligt kontra frivillige osv. Ingen kan i dag sige noget om resultatet af disse forhandlinger og derfor heller ikke om kommende genindkaldelser eller mønstringers varighed. Hertil kommer efter forlydender overvejelser hos økonomi- og budgetministeren om en betydelig omlægning af civilforsvaret.

Når man så hertil føjer på baggrund af den socialdemokratiske ordførers tale her i dag, at det er en detalje i hele problematikken, så får man indtryk af, at det nærmest er et privat slagsmål mellem socialdemokratiet og SF, hvis ikke man vil kalde det et forsøg på overbudspolitik på et detailområde. Efter min opfattelse kan dette lovforslag udmærket vente, til de spørgsmål, som jeg nævnte før med hensyn til forsvarets fremtidige organisation og civilforsvarets fremtid, er afklaret, og jeg skal derfor på venstres vegne sige, at vi kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Westergaard Andersen: Det radikale venstre kan medvirke til at smidiggøre bestemmelserne for disse kategorier af værnepligtige, som bliver militærnægtere, efter at de har overstået deres egentlige tjenestetid. Vi anlægger ikke noget strafsynspunkt på militærnægtelse; derimod tilstræber vi med vores holdning en nogenlunde ligestilling mellem de byrder, der er ved almindelig værnepligt og ved militærnægtelse. Når der er eksempler på, at mennesker 15-16 år efter

overståelse af deres almindelige militærtjeneste af samvittighedsgrunde nægter at få efteruddannelsen og oplever at få 50 timers efteruddannelse konverteret til 42 dages civilt arbejde, er der efter vores opfattelse i høj grad behov for den ændring, som her foreslås.

Frandsen: Det er meget glædeligt, at ministeren, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har fundet det rimeligt, at man får rettet det misforhold, der i øjeblikket er mellem varigheden af det civile arbejde, der skal træde i stedet for mønstringerne, og varigheden af mønstringer i forsvaret. Af de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, fremgår det, at mønstringer i forsvaret i øjeblikket strækker sig over 7 dage for menige og 12 dage for befalingsmænd, og det viser tydeligt, at der er et klart modsætningsforhold mellem dette og de 3 måneders eftertjeneste, som de mennesker, der ønsker at blive overført til civiltjeneste, skal have.

Som det fremgår af det forslag, ved hvis behandling jeg var ordfører for mit parti tidligere i samlingen, er SF tilhænger af, at militærnægternes forhold ordnes ved lov, og at der altså ikke gives ministeren de vide rammer, der sådan set ligger i dette lovforslag, men vi håber, at man eventuelt i betænkningen kan få præciseret klart, inden for hvilke rammer ministeren kan arbejde. Det vil efter SF's opfattelse være ret uheldigt, hvis man giver ministeren fuldstændig frie hænder og det ikke præciseres, at der maksimalt kan være tale om f. eks. 6 uger. Vi mener i øvrigt ikke, at der bør være tale om 6 ugers eftertjeneste, men kun en eftertjeneste, som svarer til det, mønstringen ville have omfattet. Men da der i lovforslaget er en rimelighed i hensigten, kan vi, selv om vi ikke kan være helt tilfreds med udformningen, tilslutte os lovforslaget, og i hvert tilfælde kan vi tilsige en velvillig behandling i udvalget.

Så bliver jeg nødt til til slut at komme med nogle kommentarer i anledning af hr. Poul Nielsens bemærkninger. Man må nok sige, at de synspunkter, der kom frem her, mere hørte hjemme andetsteds, f. eks. i udvalget eller i pressen, hvor vi tidligere har diskuteret tingene. Grunden til, at jeg fremkom med disse bemærkninger, var, at der